

Overweging bij Jesaja 40: 3-11 en Lucas 1: 5-25

Zondag 3 december 2023

Ds. Dick Sniijders

Woestijn	<p>Gemeente van Jezus Christus, Jesaja profeteert: 'Baan voor de HEER een weg door de woestijn.'</p> <p>De woestijn is het menselijke leven van dorens en distels, van pieken en dalen van ruige rotsen en ijskoude winters.</p> <p>Wie niet door de bureaucratie heen ziet, kent de woestijn. Wie niet rond komt, kent de woestijn. Wie door ziekte of handicap buiten het arbeidsproces komt, kent de woestijn. Wie tegen wil en dank alleen is komen te staan, kent de woestijn. Wie besluit huis en familie te verlaten, kent de woestijn. Laat er een weg zijn in de woestijn, een uitweg. Vluchtelingen of migranten om het even – willen graag een betere weg, een beter leven. Een thema dat te zien is op de schilderijen die samen met vluchtelingen/gasten in De Ruimte zijn gemaakt na een gezamenlijke maaltijd op 6 november.</p> <p>De mens is als gras, als een tere bloem, tussen woekerend onkruid, in de volle zon. Kwetsbaar. Het gras verdort, de bloem verwelkt. Maar het woord van God gaat door, ook als de kerk krimpt en we er misschien zelf niet meer in geloven.</p>
Gewenning	We zijn aan de woestijn gewend geraakt.

	<p>Het leven valt vaak niet mee door tegenslag, armoede, ziekte, dood.</p> <p>Natuurlijk zit het ook weleens mee: kan er goed verdiend worden, kunnen reizen gemaakt worden, Bourgondisch geleefd, cultuur opgesnoven.</p> <p>Maar niet voor iedereen, niet altijd en ook niet een leven lang.</p> <p>Het gaat zoals het gaat.</p>
Engel	<p>De verschijning van een engel is dan overrompend. Zelfs als je met de heilige dingen bezig bent, verwacht je nog niet een engel voor je neus.</p> <p>Het reukwerkoffer met de wierook wordt opgedragen aan God, maar dan denk je toch niet dat Hij persoonlijk langs komt om het in ontvangst te nemen – of dat Hij zijn boodschapper naar je toestuurt?</p> <p>Een engel – ik denk wel dat er engelen zijn, ja. Ik heb verhalen gelezen dat mensen onontkoombaar engelen hebben gezien en ervaren.</p> <p>Ervaringen die zich niet laten ontkennen.</p> <p>Wij denken wel aan mensen die als een engel zijn of die echt engelen voor elkaar zijn: boodschappers van het goede van God.</p> <p>Engelen worden ook wel gebruikt als stilistisch hulpmiddel in verhalen en toneelstukken.</p> <p>Misschien hier ook wel door de evangelist.</p> <p>Maar ik denk dat er ok echt niet-aardse wezens zijn die een brug vormen tussen God en mens.</p> <p>Waarom wel in God geloven en niet in engelen?</p> <p>Het bovenmenselijk bestaan zal toch niet verder leeg zijn?</p> <p>Ik kan niet verder invullen hoe het zit, er zijn wel theorieën over, maar het meeste van wat je leest is een herhaling van wat eerder is geschreven.</p> <p>Maar als je een engel hebt ontmoet, dan weet je het.</p>

<p>Persoonlijke boodschap</p>	<p>En zo herkent Zacharias de verschijning bij het altaar als een engel. Dat is schrikken, daar rekent hij niet op, hij verwacht het niet. En die engel komt – terwijl Zacharias bezig is met een publieke taak – met een persoonlijke boodschap. ‘Je vrouw Elisabeth zal een zoon krijgen en je moet hem Johannes noemen.’ De HEER is genadig, betekent dat. Een nieuw begin – geef licht. Vreugde, blijdschap, beschuit met muisjes. Geen wijn of bier zal hij drinken. Zijn geest zal niet bedwelmd zijn; hij zal nuchter zijn, vervuld van de Heilige Geest.</p> <p>‘Hoe zal ik dat weten?’ vraagt Zacharias. Dat weet je niet, dat moet je geloven als een engel dat tegen je zegt. Zacharias zal niet meer spreken tot deze dingen zijn gebeurd. Als Zacharias buiten komt om de mensen te zegenen, kan hij geen woord uitbrengen. De mensen begrijpen dat hij een visioen heeft gehad. Misschien is zwijgen ook wel het beste dat past na zo’n ervaring.</p>
<p>Verachting</p>	<p>Na zijn tempeldienst gaat Zacharias naar huis. En inderdaad, Elisabeth wordt zwanger. Zij zegt: ‘De Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan opdat de mensen me niet langer verachten.’ Au, dat doet zeer. Misschien nooit gezegd, maar altijd gevoeld. De verachting van mensen om iets waar je helemaal niets aan kunt doen. Nou ja, je kunt wel wát doen om kinderen te kunnen laten komen, maar óf ze komen hebben we niet in de hand.</p>

	<p>Ook niet met alle vruchtbaarheid bevorderende behandelingen die er tegenwoordig zijn.</p> <p>Je hebt het er zelf al moeilijk mee en dan ook nog de verachting of het meelij van de mensen om je heen.</p> <p>Dan is het inderdaad tijd voor een nieuw begin voor de mensheid.</p> <p>Het kleine geluk in dit verhaal wijst verder naar het grote geluk voor de wereld.</p> <p>Johannes zal de wereld voorbereiden op de komst van de Heer, hij baant voor de Heer een weg door de woestijn.</p> <p>Dat begint met dit kleine huiselijke geluk.</p>
Politiek	<p>Waar komt dat nieuwe begin vandaan?</p> <p>Veel mensen zijn geneigd om naar de overheid te kijken, naar de politiek.</p> <p>Sommige mensen maken zich er erg druk om en het maakt inderdaad veel uit of je onder een parlementaire democratie leeft of in een dictatuur.</p> <p>Het maakt ook uit of we een links of een rechts kabinet krijgen of een er ergens tussenin.</p> <p>De politiek zal zeker invloed hebben op ons besteedbare inkomen, op migratie, op veiligheid, op wonen en op energie.</p> <p>Maar de politiek maakt niet het kleine geluk; het kleine geluk dat bij elkaar het grote geluk geeft.</p> <p>Dit Bijbelverhaal zegt eigenlijk dat we het niet hoeven te verwachten van hen die ons regeren.</p> <p>Het staat er niet met zoveel woorden, maar als in een voetnoot, maar dan aan het begin, in de eerste zin.</p> <p>‘Toen Herodes koning van Judea was, leefde er een priester, (...)’ en dan gaat het verhaal verder over de priester.</p> <p>Die koning komt er helemaal niet meer aan te pas.</p>
Weg van de vrede	<p>‘Baan voor de Heer een weg door de woestijn.’</p> <p>Wat is ervoor nodig dat we daar ‘ja’ op zeggen?</p>

Hebben we daar een goed doortimmerd verhaal voor nodig met zichtbare bewijzen of historische zekerheden? Of iemand die naast ons staat als een engel en dingen vertelt die we zelf niet kunnen weten, waar we zelf nooit op gekomen zouden zijn en die we maar moeten geloven?

Of is het de stille stem in ons binnenste die ons het meest overtuigt?

God spreekt ieder mens verschillend aan en daarom geloven we verschillend en is het zo boeiend om er met elkaar over te kunnen praten.

Soms is het verhaal van de ander zo anders, dat we nauwelijks raakvlakken zien.

Soms roepen onze verhalen over en weer veel herkenning op of juist nieuwsgierigheid.

Soms begrijpen we elkaar al zonder woorden.

Als Zacharias van de schrik bekomen is, profeteert hij: "Dankzij de liefdevolle barmhartigheid van onze God zal het stralende licht uit de hemel over ons opgaan en verschijnen aan allen die leven in duisternis en verkeren in de schaduw van de dood, zodat we onze voeten kunnen zetten op de weg van de vrede."

De weg die ons uit de woestijn leidt, is de weg van de vrede.

Als we die weg bewandelen, is dat een mooi nieuw begin. Een nieuw begin dat licht geeft.

- Amen.